

Begyndelsesattesten, er der ofte overordentlig store Spring mellem dem. En Skade, som oprindeligt ikke er anslaaet til at ville medføre varig Mên, kan blive til Invaliditet af ikke ringe Betydning, og en Skade, som ved den første Undersøgelse er anset for sandsynligvis at ville medføre Invaliditet, kan undertiden helbredes uden at medføre nogen saadan. Der behøves derfor ikke nogen lang Udvikling for at forstaa, at det er et grumme skrøbeligt Materiale, der her tilvejebringes. Men jeg spørger: Hvorledes vilde man have bedømt den højtærede Minister, hvis han havde fremsat Forslag om en statistisk Undersøgelse, som skulde have strakt sig over et saadant Aaremaal, at man derpaa kunde have bygget noget virkelig solidt? Saa tror jeg nok, at Dommen vilde være falden ret haard ud.

Jeg kan altsaa, hvor liden Vægt jeg end i og for sig maa tillægge det Materiale, som her vil fremkomme, ikke andet end erkende, at den højtærede Minister vistnok har handlet rigtigt ved at fremsætte Lovforslaget, thi man vil dog paa den foreslaaede Maade faa ikke saa lidt mere at vide, end man nu ved.

Den højtærede Minister har, som der staar i Motiverne, forsøgt at henvende sig til de bestaaende Ulykkesforsikringsselskaber for gennem dem at indhente Oplysninger, men dette Forsøg kunde ikke føre til noget af den Grund, at Ulykkesforsikringsselskaberne saa godt som ingen Erfaringer have paa dette Omraade. Arbejdsgiveres Forsikring af Arbejdere paa dette Omraade er nu frivillig, selvfølgelig med Undtagelse af Tærskværksejernes o. l., der falde ind under den bestaaende Lov af 1898, og de Arbejdsgivere i Landbruget, der frivillig have forsikret deres Arbejdere mod Ulykkestilfælde, ere ikke særdeles mange. Som det følger af Sagens Natur, er det mest større Gaarde, hvor det er sket, hvorimod der i det mindre Landbrug, hvor Arbejderen staar Arbejdsgiveren personlig nærmere, og hvor der i de fleste Tilfælde paa helt anden Maade vil blive sørget for en Mand og hans Familie, hvis han kommer til Skade, ikke er nogen Opfordring til frivillig Forsikring af Arbejdere, og den finder kun Sted i overordentlig faa Tilfælde, ligesom ogsaa Ulykkestilfældene forholdsvis ikke ere mange i de smaa Bedrifter, saa at de Erfaringer, man kunde hente fra de private Ulykkesforsikringsselskabers Praksis, ere overordentlig ringe og kunne navnlig ingen Betydning have for det lille Landbrug. Der kan Ministe-

ren altsaa saa godt som intet Fingerpeg have faaet. Dette Lovforslag kan dog give et lille Fingerpeg. Det kan i alt Fald skaffe Meddelelse om, hvor mange Dødsfald ved Ulykkestilfælde der er sket i den Halvaarsperiode, der er Tale om, det er allerede noget. Man vil nogenlunde kunne se, hvor mange Ulykkestilfælde der indtræffer, og hvor store Udgifterne blive for Invaliditeter. Hvor meget Dagpengeerstatningerne blive, kommer i det væsentlige til at staa hen, men nogle Fingerpeg vil man dog ad den Vej kunne faa, og da jeg mener, at vi paa dette Omraade neppe kunne gaa til Lovgivningen uden i alt Fald at have noget mere at bygge paa, end hvad der foreligger, og da jeg i høj Grad ønsker denne Sag fremmet saa hurtigt som muligt og derfor ikke vilde have kunnet gaa med til at foretage statistiske Undersøgelser, der skulde udstrække sig over flere Aar, har jeg den Opfattelse, at det er forsvarligt af Ministeren at gaa den Vej, han her er gaaet.

Angaaende Spørgsmaalet om Inddragningen af Industrien under denne Statistik, maa jeg sige, at jeg ikke forstod det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Meningen maatte, antager jeg, være, at det skulde være den Del af Industri og Haandværk, som ikke er inde under Ulykkesforsikringen. (*Martin Olsen*: Ja). Det er altsaa rigtigt. Men det vil vist være overordentlig vanskeligt at faa trukket Grænserne. Selv de Folk, der beskæftige sig fagmæssigt med dette, kunne ofte være i stor Tvivl om, hvorvidt en Virksomhed hører ind under Loven eller ikke. Efter Arbejderforsikringsraadets Praksis tages det saaledes, at det ikke er de Virksomheder, der efter deres Natur skulde være Fabriktilsynet undergivne, men kun de, der faktisk ere inde under Fabriktilsynet, som falde ind under Loven, og dette er som bekendt ret vilkaarligt. En Mængde Virksomheder, der efter deres Natur skulde falde ind under Fabriktilsynet, er ikke derunder. Det viser sig bedst, hvor ufuldkomment det er gennemført, derved, at der endnu aarligt inddrages adskillige Hundrede Virksomheder, som altsaa i flere Aar ikke have været under dette Tilsyn. I mange Tilfælde vide Arbejderne ikke, om de ere inde under Loven eller ikke. Der vilde vist nok komme en meget stor Usikkerhed ind i en saadan Statistik, og jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at man ikke vilde faa synderlig Gavn af en saadan Udvidelse af Lovforslaget.

Jeg er, som det vil fremgaa af mine